

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Warszawa, dnia 5 lutego 2015 r.

**DOLiS/DEC- 79/15/8911,8917
dot. DOLiS-[...]**

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), art. 12 pkt 2 i art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana D. W. [...], na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych, przez Proboszcza Parafii Katedralnej p.w. [...],

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] stycznia 2014 r. wpłynęła skarga Pana D.W. [...], na nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych, przez Proboszcza Parafii Katedralnej p.w. [...] w zwanego dalej Proboszczem Parafii.

W treści swojej skargi Skarżący wskazał, iż mimo złożenia przez niego oświadczenia woli o wystąpieniu z Kościoła Katolickiego nie została o tym fakcie zamieszczona stosowna adnotacja w księdze chrztu.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Skarżący w piśmie z dnia [...] maja 2013 r., skierowanym do Kurii Metropolitalnej [...] oświadczył, iż cyt.: „[p]rzez ten wniosek poświadczam w pełni świadoma i dobrowolną chęć swego wystąpienia z religijnej wspólnoty Kościoła Rzymsko Katolickiego. Jako wolny człowiek, prawem zagwarantowanym przez konstytucję RP, zrzekam się i rezygnuję z wszelkich moich powiązań i związku z KRK (jak np. przyjęte sakramenty i święcenia, które to zostały mi narzucone i przeprowadzone pod presją otoczenia). Jednocześnie powołując się na ustawę o ochronie danych osobowych, żądam wykreślenia wszelkich moich danych personalnych z rejestrów KRK. Wnoszę także by w przyszłości KRK

nie podpierał się moją osobą podając statystyczną liczbę swoich członków czy nawet chrześcijan w społeczeństwie. Odmawiam też i nie życzę sobie w przyszłości wszelkich kontaktów z duchownymi KRK mającymi na celu (w tym także pośrednio, przez pozostałych członków mojej rodziny) nakłonienie mnie do powrotu na drogę wyznaniową tegoż KRK. Zastrzegam sobie również możliwość wniesienia stosownej skargi w przypadku wystąpienia potencjalnych represji wygłaszanych w czasie kazań, skierowanych pod adresem moim lub mojej najbliższej rodziny. W przypadku naruszenie mojego prawa do wolności wyznania, nie wykluczam w przyszłości jego dochodzenia na drodze sądowej”.

2. W odpowiedzi na powyżej przytoczone pismo Skarżącego, Kuria Metropolitalna [...], pismami z dnia [...] lipca 2013 r. oraz [...] grudnia 2013 r., poinformowała go o procedurach kościelnych dotyczących wystąpienia z Kościoła.
3. W toku prowadzonego postępowania do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęły wyjaśnienia Proboszcza Parafii, w których podniósł on m. in., iż cyt.: „[s]karga skierowana przez Pana D. W. nie była skierowana do Parafii, lecz do Kurii. To ten ostatni podmiot zajął stanowisko w sprawie Pana D.W.” Ponadto Proboszcz Parafii poinformował, iż cyt.: „[w]skutek tej wiadomości niezwłocznie Parafia dokonała stosownej zmiany w księdze chrztów o wykreśleniu skarżącego z listy osób wiernych Kościoła Rzymskokatolickiego. (...) Parafia dochowała należyte staranności i zgłoszony fakt apostazji zawarła w prowadzonej księdze chrztów”.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w przedmiotowym postępowaniu badał, czy Proboszcz Parafii zaniechał wykonania obowiązku uaktualnienia danych osobowych Skarżącego, stosownie do zakresu żądania Skarżącego zawartego w skardze.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego organ ds. ochrony danych osobowych ustalił, iż Proboszcz Parafii uwzględnił żądanie Skarżącego i zamieścił w księdze chrztów adnotację, stosownie do żądania Skarżącego.

Biorąc powyższe pod uwagę wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.) w przypadku naruszenia przepisów ustawy, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). W sytuacji, gdy kwestionowany proces przetwarzania danych nie jest już kontynuowany, nie ma podstaw do jego dalszego badania (do badania zdarzeń przeszłych, a nie mających miejsca obecnie). Ocena dokonywana przez Generalnego Inspektora w każdym przypadku służy bowiem zbadaniu zasadności skierowania pod adresem określonego podmiotu

nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, służącego przywróceniu stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych - jest więc ona uzasadniona i potrzebna tylko o tyle, o ile istnieje stan naruszenia. Jak zostało to już powyżej wskazane, żądanie Skarżącego zostało przez Proboszcza Parafii uwzględnione, zatem stan naruszenia nie jest już kontynuowany.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 §1 Kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym”. (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182) art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.